

Narcissus verliefd op zijn spiegelbeeld

Narcisme is een term uit de psychologie. Het is een vorm van gedrag dat wordt gekenmerkt door een obsessie met de persoon zelf (vaak het uiterlijk), egoïsme, dominantie, ambitie en gebrek aan inlevingsvermogen. Iemand die narcistisch gedrag vertoont, noemt men een **narcist**. De term narcisme werd voor het eerst gebruikt door Sigmund Freud. Hij noemde het verschijnsel naar de figuur Narcissus uit de Griekse mythologie. Narcissus wees volgens het verhaal alle romantische avances af en werd als straf verliefd op zijn eigen spiegelbeeld. (Uit : wikipedia)

Vanaf pagina 10 : Commentaar en toepassing van DJK omtrent dit geestelijke ziektebeeld op het erf der kerk.

Een narcist zoekt voortdurend bevestiging voor zijn/haar in feite onzekere ego. Hiervoor moet heel veel, zo niet alles wijken.

Het kan zich uiten in betweterij, opschepperij, kleinering/vernedering van anderen en een overgevoeligheid voor krenking. In dit gedrag is de narcist niet of nauwelijks te veranderen.

Het heeft dan ook weinig zin om een echte narcist met zijn/haar gedrag te confronteren. De narcist zal beweren dat het aan jou ligt dat hij/zij zo reageert.

Wees voorzichtig met je kwetsbaar op te stellen of met het vragen van raad over iets heel persoonlijks. Je loopt dan namelijk het risico op een vernedering omdat dit door de narcist aangegrepen kan worden om zijn/haar superioriteit te tonen, zonder al te veel respect voor jouw gevoelens.

Narcisme wordt gekenmerkt door een overdreven gevoel van eigenwaarde, een sterke behoefte aan bewondering en een laag inlevingsvermogen. Ze kunnen in eerste instantie overkomen als charmant en interessant, maar als relaties langer duren blijkt hun egocentrisme vaak een ernstig obstakel.

Niet zelden eisen ze een voorkeursbehandeling. Als dit niet gebeurt, voelen ze zich snel gekrenkt of ondergewaardeerd. Dit kan ook tot woedeaanvallen leiden.

Narcisten staan op den duur bekend als koele, afstandelijke en berekende egoïsten. Als er al iets fout loopt ligt de schuld onveranderlijk bij een ander.

Ze willen macht hebben. Als dit lang genoeg duurt is het wachten tot het moment dat moegetergde mensen uit de omgeving van de narcist het plots niet meer pikken. Door een relatief onbeduidende aanleiding kan hij dan alle steun verliezen en aan de kant geschoven worden.

Narcisten wisselen wel regelmatig van levensgezel. Ze scheiden vaker dan anderen. Als de levensgezel te vaak begint te morren en niet meer voldoet aan de hoge eisen van de narcist, vliegt hij of zij de laan uit.

Zij kunnen veel persoonlijke charme bezitten. Een laag of sterk wisselend zelfgevoel vormt de kern van hun problemen (en de lijdensdruk). Veel van hun acties en prestaties zijn erop gericht om dit niet te voelen.

Narcissus verliefd op zijn spiegelbeeld

De persoon met een narcistische persoonlijkheidsstoornis weet zich onvoldoende in te leven in de behoeften en noden van anderen. Het contact met de ander dient vaak de versterking van het eigen zelfgevoel, zonder dat een diepere uitwisseling van gevoelens ontstaat.

In het contact met iemand met een narcistische persoonlijkheidsstoornis kan het gevoel ontstaan dat je gebruikt wordt voor de bevestiging van de ander. In de praktijk kan het contact prettig zijn zolang je meegaat in de wensen en behoeften van de ander, maar ontstaat een probleem wanneer je jouw eigen weg wilt bewandelen. Conflicten kunnen makkelijk leiden tot verbreking van het contact.

Bij het kwaadaardige narcisme zien we dat de narcistische thema's (grootheidsideeën, egocentriciteit, buitensporige eigenliefde) vergezeld gaan met antisociaal gedrag, sadisme en/of paranoia (ziekelijke achterdocht).

Hierbij dient de relatie met de ander uitsluitend voor de eigen behoeftebevrediging en wordt de ander de leverancier van die bevrediging.

Dit gaat gepaard met kilheid en een gebrek aan empathie. Door het hanteren van zelfzuchtige normen worden de eigen verlangens, behoeften en fantasieën nauwelijks gecompenseerd door een gezond normbesef omtrent de grenzen en behoeften van anderen.

De narcist heeft dan onvoldoende controle over zijn fantasieën. Toch beseft hij (of zij !) dat zijn fantasieën niet volledig sporen met de realiteit op momenten dat hij daarmee door anderen wordt geconfronteerd.

Een narcist reageert vaak woedend op afwijzing en/of kritiek.

Mensen met een narcistische persoonlijkheidsstoornis zijn ambitieus en belust op roem en fortuin. Zij pochen over hun eigen prestaties, dromen van succes, denken dat ze uniek zijn in de wereld, waardoor zij alleen begrepen kunnen worden door mensen die zelf bijzonder zijn. Zij willen graag bewonderd en op hun wenken bediend worden. Ook zijn zij vaak jaloers of denken juist dat anderen jaloers zijn op hen. Zij worden arrogant en hooghartig gevonden.

De zelfoverschatting lijkt samen te hangen met een zeer kwetsbaar zelfgevoel.

Strijd en woede is een belangrijk bestanddeel in het leven van mensen met een narcistische persoonlijkheidsstoornis. Zij willen dat alles op hun manier gebeurt en kunnen razend worden als iemand daar kritiek op heeft of er tegenin wil gaan.

De kwetsbaarheid van het zelfgevoel komt enerzijds tot uitdrukking door grote behoefte aan bewondering en anderzijds door de grote woede waarmee zij kunnen reageren op een belediging of veronachtzaming.

De relaties met andere mensen zijn kwetsbaar. Mensen met een narcistische persoonlijkheidsstoornis halen zich behalve hun eigen woede ook gemakkelijk de woede van anderen op de hals doordat zij zich niet aan de algemene normen en waarden houden. Ook kunnen zij mensen voor hun karretje spannen en zelfs uitbuiten. Regels zijn er alleen voor anderen.

Narcissus verliefd op zijn spiegelbeeld

Mensen met een narcistische persoonlijkheidsstoornis tonen weinig begrip voor anderen en zullen zich vooral met anderen bezighouden om er zelf beter van te worden. Het vermogen om zich in te leven in de gevoelens van andere mensen lijkt beperkt te zijn.

Wanneer je te maken hebt met iemand met een narcistische persoonlijkheidsstoornis dan ga je jezelf vroeg of laat afvragen of je nog wel meetelt. De persoon heeft jou ongetwijfeld eerst opgehemeld, maar geleidelijk kom je er achter dat het diegene vooral te doen was om hem of haar te loven en te prijzen. Mensen met een narcistische persoonlijkheidsstoornis kunnen zeer interessant zijn, maar vooral interessant doen. Ze scheppen op en ze zijn een tikkeltje snobistisch en dat is soms te zacht uitgedrukt.

Op een gegeven moment voel je jezelf gebruikt door deze mensen. Ze krijgen het soms goed voor elkaar om anderen voor hun karretje te spannen, maar het gaat alleen goed zolang ze niet tegengesproken worden. Kritiek verdragen ze slecht, dat merk je aan de gespannen stilte die er valt en wanneer je ze afwijst kunnen ze in een razende woede terechtkomen.

Het zijn de mensen die je jaren later nog iets kwalijk kunnen nemen. Het zijn vaak ijdele mensen die zichzelf graag horen spreken.

Je hebt het niet makkelijk wanneer je een narcistische persoonlijkheidsstoornis hebt. Het mag dan fijn zijn wanneer je het erg met jezelf getroffen hebt, maar het blijft vervelend dat niet iedereen ziet hoe fantastisch je bent. Je hoeft geen opschepper te zijn, je kunt best inzien dat anderen belangrijk zijn. Toch zijn er maar weinigen die je echt weten te waarderen.

Vind jij het ook zo erg om in een rij te moeten staan en op je beurt te moeten wachten? Eerlijk gezegd hou je helemaal niet van moeten. Je verkiest hooguit om iets te doen. Gelukkig zijn er een paar mensen die wel begrijpen waar je het over hebt. Fantastische mensen zijn dat.

Zolang je bewondert en vereert kan de omgang met mensen met een narcistische persoonlijkheidsstoornis een feest zijn. Zij overladen je met attenties en complimenten zonder dat je zo gauw in de gaten hebt waar het hen feitelijk om begonnen is. Vooral van mensen die echt wat te vertellen hebben of een belangrijke rol hebben gespeeld op het levenstoneel heb je de neiging om de enorme eigendunk te accepteren.

Op de lange termijn voel je jezelf echter een leverancier van bewondering en kunnen er problemen ontstaan. Zolang je de persoon met respect benadert kun je best zeggen waar het op staat. Iemand met een narcistische persoonlijkheid kan er best tegen wanneer je zegt: jij hebt de uitzonderlijke begaafdheid om mij telkens weer een compliment te ontlokken. Wanneer je daar aan toevoegt dat je jezelf soms in de kou voelt staan dan kan de persoon zichzelf onder handen nemen om jou een plezier te doen.

Je moet wel oppassen niet cynisch te worden. Wanneer je eenmaal echt om iemand geeft dan ben je geneigd hem of haar deze persoonlijkheidsstoornis niet aan te rekenen. Dan denk je: we zijn allemaal kwetsbaar en dit is ook een manier om daar mee om te gaan.

Maar pas op wanneer je eenmaal echt in een conflict verzeild bent. Eenmaal razend zal iemand met een narcistische persoonlijkheidsstoornis geen spaan van je heel willen laten.

Narcissus verliefd op zijn spiegelbeeld

Meestal beleven mensen met een narcistische persoonlijkheidsstoornis zichzelf als erg belangrijk en bijzonder; soms wordt dit echter afgewisseld met minderwaardigheidsgevoelens. Ze zijn vaak overgevoelig voor het oordeel van anderen, hoewel ze dat misschien niet zullen erkennen. In relaties zijn zij gericht op het behalen van eigen voordeel en neigen zij tot het uitbuiten van de ander.

Mensen met een narcistische persoonlijkheidsstoornis overschatten vaak hun eigen capaciteiten en prestaties en zijn geneigd die van anderen te onderschatten. Ze verwachten dat andere mensen ook zien hoe bijzonder zij zijn en reageren verontwaardigd of boos als hun niet de lofbetuigingen of privileges ten deel vallen die ze menen te verdienen.

Ze vertellen uitgebreid over hun eigen bezigheden en zorgen, terwijl ze het verhaal van de gesprekspartner ongeduldig en ongeïnteresseerd aanhoren. Ze zijn zelf snel gekwetst, maar lijken zich weinig aan te trekken van de mogelijkheid dat ze zelf ook anderen kunnen kwetsen.

Mensen met een narcistische persoonlijkheid zijn vaak jaloers op successen of bezittingen van anderen, of ze denken dat anderen jaloers zijn op hen. Ze komen hooghartig, snobistisch of bevoogdend over en praten soms met minachting over mensen die naar hun mening minder succesvol zijn.

Ikke, ikke, ikke en de rest kan stikken! Ze geloven stellig in hun eigen leugens, als er dan commentaar komt barst de bom en komen er ordinare, onredelijke scheldpartijen. Een narcist heeft nooit schuld en heeft altijd gelijk! Wat moet je daar tegen doen? Je moet ze vooral prijzen (de hemel in). Daarnaast kunnen narcisten vreselijk charmant zijn en zich voordoen als heel sociaal voelende mensen. Ze pakken bijna iedereen in met hun charme en hun leugens en ga jij dan maar eens vertellen dat het niet klopt!

Ze gedijen het best als ze macht over je hebben, dus in moeilijke situaties, of eigenlijk als je zelf niet lekker in je vel zit of iets naars hebt meegemaakt. Dan komen ze en palmen je in met hun medeleven/charme, wat dat ook mag zijn. Ze gaan dag en nacht voor je klaar staan totdat je murw bent. Naar buiten toe is er dan vaak nog de charme en het gespeelde sociale gevoel, maar verder zal je het niet meer tegenkomen en kom je meer de egocentrische medemens tegen. Deze mensen zuigen je helemaal leeg.

Het heeft helemaal geen zin om een narcist op zijn tekortkomingen te wijzen. Het enige wat dit veroorzaakt is frustratie en uiteindelijk boosheid. Boosheid is de enige echte emotie in het leven van een narcist. Het blijven wijzen/vragen om zijn verantwoordelijkheden te nemen veroorzaakt alleen maar irritatie. Laat hem geen enkel gevoel zien. Zorg dat hij de macht die hij over je heeft kwijtraakt. Neem alles met een korreltje zout, wat hij ook zegt! Narcisten zijn goed in emotionele manipulatie/chantage.

Als je tegenover een narcist je mening uit of in verweer gaat wordt hij hard en koud, gaat je negeren en straffen. Ze tonen geen respect. Ze tillen heel zwaar aan kleine dingen, maken van een mug een olifant. Een tijdje is het weer leuk en dan komt er weer ruzie door een kleine irritatie die een lange nasleep heeft.

Narcissus verliefd op zijn spiegelbeeld

Zoals vroeger wordt het eigenlijk nooit meer. Ze kunnen niet meer lief zijn en geven geen of weinig aandacht. Dan moet je weer geduld hebben totdat ze dat wel weer kunnen. In tijden van ruzie kan het ze niets schelen hoe jij je voelt. Ze kunnen erg leuk en charmant doen tot je in hun ogen iets fout doet, terwijl je zelf niet eens weet wat je fout hebt gedaan, dat moet je maar raden. Een narcist heeft altijd een muur om zich heen om zichzelf te beschermen en als ze die muur helemaal optrekken voelt of realiseert hij zich niets.

Een ding is zeker: je komt je grens tegen, ook als je hem zelf niet stelt. Dan moet je stoppen, of je nou wilt of niet, omdat je de energie niet meer hebt en jezelf bent kwijtgeraakt. Of je wordt juist dan in de steek gelaten wanneer je niets meer te bieden hebt, omdat je helemaal op bent.

Waarom gebeurt het jou en hoe kan je voorkomen dat het je nog eens overkomt? Als je zelf in een moeilijke periode zit en dus extra kwetsbaar bent en erg verlangt naar iemand die lief voor je is dan is het extra oppassen geblazen. Narcisten hebben hier een fijne neus voor. Je bent dan makkelijker bereid je grenzen te verleggen. Daarbij moet je wel een sterke persoonlijkheid hebben, in de zin van dat je gewend bent je eigen problemen op te lossen en de eigenschap daarbij ook anderen makkelijk te willen helpen. Dit moet voor de narcist duidelijk zijn want ze minachten zwakte en hebben beslist geen zin om zich echt met jouw problemen bezig te houden. Je moet een goed invoelend vermogen hebben en de moraal dat je iemand met problemen niet in de steek laat. Op deze eigenschappen word je uitgezocht en als je gevoelig bent voor de persoonlijkheid die ze jou op dat moment presenteren (want het is niets meer dan een presentatie) word je verliefd op ze en kan het feest voor de narcist pas echt beginnen.

De aap kruipt beetje bij beetje uit zijn mouw, het vervolg is steeds hetzelfde. De weg terug wordt alsmaar moeilijker, want jij wordt alsmaar zwakker. Je snapt immers niet wat er gebeurt en dat kan ook niet omdat de narcist van alles verzwijgt en verdraait en jou aan jezelf aan het twijfelen weet te brengen. Alles ligt immers ook altijd aan jou. Je bedenkt van alles, zoekt allerlei oorzaken, graaft tot in het diepste, ook van jezelf, maar je komt er niet uit.

Totdat de werkelijkheid van de narcist aan het licht komt. Deze is zo hard en onbegrijpelijk dat je het niet kunt geloven en plaatsen en dus compleet onderuit gaat. Ieder mens met gevoel zou hier zo op reageren.

Narcisten breken meer af dan dat ze investeren. Kies voor jezelf voordat hij (met) jou breekt. Want hoe sterk je ook bent, het vreet (negatieve) energie. Het stopt niet vanzelf. Het is het gevolg van een onverwerkt, onervaren deel uit het verleden wat hem of haar zo heeft gemaakt, maar is geen excuus om zo te zijn.

Zolang dit niet wordt erkend door de persoon met een narcistische persoonlijkheidsstoornis, is er weinig kans op verbetering en slopend voor de partner. Hoogtepunten worden bij de partner onbewust overgewaardeerd, omdat je er zo blij mee bent na een dieptepunt. De hoogtepunten houden je lang op de been, geven hoop op verbetering terwijl veel hoogtepunten normaal zouden moeten zijn in een relatie.

Narcisten zullen met name in intieme relaties erg gespannen zijn. Er is niet veel voor nodig om de laatste druppel in de emmer te laten vallen. Een narcist zal dan proberen jou de schuld te geven. Het onthouden van contact, intimiteit en seks kan ook een boosaardige daad zijn die een narcist kan plegen.

Narcissus verliefd op zijn spiegelbeeld

Een narcist zal dat trouwens zelf niet zo zien, hij heeft gewoon even behoefte aan ruimte. Een narcist kan zeker vrienden hebben. Hij kan immers heel charmant zijn en betrokken en vriendelijk overkomen. Een narcist speelt toneel: zo krijgt hij aandacht, respect en waardering: precies wat hij hard nodig heeft. Maar hij wil ook niet afhankelijk ervan zijn: dus houdt hij ze op een afstand en is hij harteloos kritisch achter hun rug om.

Veel narcisten zijn goed in staat om hun leven te organiseren. Wat je vaak wel zult zien is dat er iemand anders is die de rotzooi voor ze opruimt: een moeder, een partner, een secretaresse etc.. Als ze alleen komen te staan dan kan hun leven echter in duigen vallen. Hun manier van organiseren is gericht op voldoen aan eisen en verwachtingen die van buiten komen: niet vanuit een gezonde eigen interne bron.

Een narcist zal zichzelf onder ogen zien als hij de bodem raakt van zijn misere. Dan, heel even, ervaart hij wie hij is. Maar dat kan best tijdelijk zijn. Alles in hun verzet zich om levenspijn te voelen. Dan zoeken ze van alles om die pijn toe te dekken. Ze zijn niet in staat om de wispelturigheid van het leven onder ogen te zien.

Narcisten redden zich door vrij frequent te wisselen van baan, partner en vriendenkring. Er gaat achter een dergelijk levenspatroon een onrustig en wantrouwig mens schuil. Een narcist is als een verslaafde altijd op zoek naar adoratie. Op het uitblijven van adoratie of erger nog, op kritiek wordt gereageerd met woede of met een plotseling verlies van zelfvertrouwen.

Het gedrag van narcisten kan twee soorten reacties oproepen: bewondering of ergernis en concurrentie. Deze reacties kunnen elkaar ook afwisselen. De eerste indruk is dan heel positief, men denkt met een sterke persoonlijkheid te maken te hebben. Degenen die hen beter leren kennen ontdekken echter hoe koel, afstandelijk en berekenend ze zijn. Een belangrijk kenmerk van narcisten is een onvermogen of onwil om echt rekening te houden met anderen.

Niettemin kan de flamboyante verpakking op sommige mensen een onweerstaanbare aantrekkingskracht uitoefenen. De presentatie kan zo overtuigend zijn dat anderen zich aangetrokken voelen soms tegen beter weten in.

Omgaan met een narcist is mogelijk indien jij als partner ervoor kiest om jezelf compleet weg te cijferen ten behoeve van de narcist zonder dat jou dit ongelukkig maakt. Kort gezegd: de narcist zal altijd dat doen wat hij of zij wil zonder rekening te houden met de gevoelens, mening enz. van de personen waarmee wat voor relatie dan ook heeft.

In het onderhandelen met een narcist heb jij een groot nadeel en dat is dat jij veel meer gevoel hebt en daardoor kwetsbaarder bent. Daarbij wil een mens met een gezonde moraal het spel eerlijk spelen. Een narcist echter zal alle eerlijke en oneerlijke middelen gebruiken om zijn doel te bereiken.

Er is echter een zeer belangrijke beperking : zijn/haar goede, mooie, grandioze facade moet bij iedereen die belangrijk is in zijn/haar leven in stand blijven.

Narcissus verliefd op zijn spiegelbeeld

Een narcist zal zichzelf onder ogen zien als hij de bodem raakt van zijn misere. Dan, heel even, ervaart hij wie hij is. Maar dat kan best tijdelijk zijn. Alles in hun verzet zich om levenspijn te voelen. Dan zoeken ze van alles om die pijn toe te dekken. Ze zijn niet in staat om de wispelturigheid van het leven onder ogen te zien.

Narcisten redden zich door vrij frequent te wisselen van baan, partner en vriendenkring. Er gaat achter een dergelijk levenspatroon een onrustig en wantrouwig mens schuil. Een narcist is als een verslaafde altijd op zoek naar adoratie. Op het uitblijven van adoratie of erger nog, op kritiek wordt gereageerd met woede of met een plotseling verlies van zelfvertrouwen.

Het gedrag van narcisten kan twee soorten reacties oproepen: bewondering of ergernis en concurrentie. Deze reacties kunnen elkaar ook afwisselen. De eerste indruk is dan heel positief, men denkt met een sterke persoonlijkheid te maken te hebben. Degenen die hen beter leren kennen ontdekken echter hoe koel, afstandelijk en berekenend ze zijn. Een belangrijk kenmerk van narcisten is een onvermogen of onwil om echt rekening te houden met anderen.

Niettemin kan de flamboyante verpakking op sommige mensen een onweerstaanbare aantrekkingskracht uitoefenen. De presentatie kan zo overtuigend zijn dat anderen zich aangetrokken voelen soms tegen beter weten in.

Omgaan met een narcist is mogelijk indien jij als partner ervoor kiest om jezelf compleet weg te cijferen ten behoeve van de narcist zonder dat jou dit ongelukkig maakt. Kort gezegd: de narcist zal altijd dat doen wat hij of zij wil zonder rekening te houden met de gevoelens, mening enz. van de personen waarmee wat voor relatie dan ook heeft.

In het onderhandelen met een narcist heb jij een groot nadeel en dat is dat jij veel meer gevoel hebt en daardoor kwetsbaarder bent. Daarbij wil een mens met een gezonde moraal het spel eerlijk spelen. Een narcist echter zal alle eerlijke en oneerlijke middelen gebruiken om zijn doel te bereiken.

Er is echter een zeer belangrijke beperking : zijn/haar goede, mooie, grandioze facade moet bij iedereen die belangrijk is in zijn/haar leven in stand blijven.

Dit kun jij gebruiken, maar hier moet je ook terdege rekening mee houden, want hij/zij zal er alles aan doen om jou bij die voor hem/haar belangrijke personen eerst in een kwaad daglicht te zetten. Geen enkele leugen en verdraaiing van de feiten wordt geschuwd.

Narcisten gaan egocentrisch en rücksichtslos op hun doel af. Een narcist accepteert zijn ware zelf niet en zet een masker op om zijn onvermogen om te voelen te verbergen.

Een narcist houdt niet van zichzelf (ook al lijkt het juist van wel, dit is de diepste oorzaak van narcisme) en kan daarom ook niet van anderen houden.

Na grote krenkingen (afgewezen worden) kunnen deze mensen vaak langdurig somber, zeer depressief en wanhopig worden.

Narcissus verliefd op zijn spiegelbeeld

(Voor een UITLEG over narcisme, zie Narcisme 5 t/m 10)

Een narcist voelt zich graag belangrijk en houdt van macht dus zal deze de mensen in de directe omgeving afhankelijk maken zodat de narcist de macht krijgt en dus de leiding heeft.

Hij staat ook graag in de belangstelling en doet steeds weer nieuwe dingen voor aandacht, als zijn relatie gewoon begint te worden voor de buitenwereld begint hij weer een nieuwe zodat iedereen het er over zal hebben en wil dan ook graag weer zo snel mogelijk een "liefde's baby" waar hij niet voor wil en kan zorgen, om de aandacht naar zich toe te trekken en dat herhaalt zich keer op keer. (hij heeft er vier bij drie verschillende vrouwen) Twee kinderen kwamen om het week-end en een kind kwam een paar dagen per week. Die was pas anderhalf jaar en ik heb daar ruim twee jaar voor gezorgd en terwijl ik voor zijn kind zorgde had hij gewoon een verhouding met een ander, NN. , die haar man met hem belazerde! Is er sprake van een relatie dan is de narcist erg bezitterig, jaloers en achterdochtig. (zo als de waard is vertrouwd hij zijn gasten!)

De narcist vertrouwd niemand omdat deze zelf niet te vertrouwen is (maar wil wel zelf alles kunnen doen) en houdt de partner het liefst thuis. De "liefdes baby" geeft hem alle vrijheid omdat de partner geen kant op kan en gebonden is aan huis. Hij maakt zijn partner graag afhankelijk van hem. (ben ik gelukkig niet in getrapt)) En de narcist zelf kan gaan en staan waar die wil. Een ex partner raakt een narcist nooit echt kwijt omdat de narcist heel bezitterig is, niet los wil laten en de controle wil blijven houden over het leven van de ex. Maar zelf wel een nieuw leven willen opbouwen met een relatie die de narcist heeft opgebouwd na eerst een "proeftijd" door een verhouding te hebben (maakt niet uit of diegene ook getrouwd is) want stel je voor dat die tegenvalt dan heb je niemand meer want een narcist kan niet alleen zijn en gaat voor zekerheid, stapt dus pas uit een relatie als de "nieuwe" relatie "zeker" is.

Het kan een zeer innemend persoon zijn en een charmeur eerste klas die nooit een langdurige vaste relatie kan en zal hebben omdat men constant aanbeden moet worden anders zoekt men de adoratie en spanning wel weer ergens anders. Het beëindigen van een relatie ligt nooit aan de narcist maar aan de ex die hij dan ook zwart maakt met verhalen die in zijn voordeel werken zodat mensen hem als slachtoffer zien! Al is dit de zesde, die NN zal zeker ook niet de laatste zal zijn! Die vertrouwen elkaar voor geen meter want ze zijn allebei vreemdgegaan. Hij is al bij haar vreemdgegaan wat zij niet weet! Een narcist valt altijd terug in de oude gewoonten, een paar jaar spelen (acteren) alsof ze "normaal" zijn kunnen ze nog wel vol houden maar op een gegeven moment gaat de gestoorde geest het toch weer overnemen van de "normale" gedachten en vervalt de " normale" gestoorde weer terug naar het gedrag van narcisme. Hij valt dan weer op hele foute vrouwen (zijn huidige liefde voor het "leven"), en de wetenschap dat zijn "nieuwe" partner haar man ook belazerd heeft met hem zal hem erg wantrouwend maken want wat ze haar ex geflikt heeft kan bij hem natuurlijk ook gebeuren!

Narcissus verliefd op zijn spiegelbeeld

Hij gaat gewoon zijn eigen gang want hij is haar al niet trouw geweest en vreemd gegaan. De narcist gaat weer in de fout en gedraagt zich zoals die echt is, praat vreemd, doet vreemd, denkt vreemd, gaat vreemd en verwacht dat de hele wereld dat normaal vindt. Want als een narcist iets in zijn hoofd heeft kent die geen normen en waarden en belazert de boel en/of stapt ergens uit ongeacht de consequenties voor diegene die belazerd of achtergelaten wordt. Zelfs zijn kinderen zijn niet belangrijk genoeg! Ze zijn gefrustreerd, doen en zeggen dingen wat een normaal mens niet in hun hoofd zal halen, want een narcist vindt de hele wereld gek behalve zichzelf! Narcisten kunnen gevaarlijk zijn omdat ze een onvoorspelbaar karakter hebben!

Ze worden agressief als ze de situatie niet onder controle blijken te hebben en het gaat niet zoals ze hadden gedacht. Dan gaan narcisten onberekenbaar worden, ze gaan stalken, worden agressief, maar voelen zich zelf nog het meest het slachtoffer en dat weten ze goed naar de buitenwereld over te dragen! Ze verspreiden roddels over mensen (exen) om zichzelf schoon te praten. Narcisten kunnen zo goed liegen dat de meeste mensen niet eens beseffen dat ze met een narcist te maken hebben, want ze lijken in de omgang zo "normaal"! Het zijn hele goede acteurs.

Pas als mensen zich tegen een narcist keren komen ze erachter dat ze met een gestoorde te maken hebben want dan valt de narcist door de mand. Ze flippen als ze mensen niet onder controle hebben en gaan dan dingen doen wat iedere logica te boven gaat van een normaal denkend mens.

Narcisten houden heel veel van zichzelf en geven alleen om anderen mensen wanneer het in hun voordeel is en als ze er zelf beter van worden, dan spelen ze weer even een "normaal" persoon en kunnen dan heel charmant zijn maar dat houdt de narcist slechts een korte tijd vol! Een narcist heeft de drang om mensen (liefde) te kopen en om aardig en populair te zijn en geeft dan ook veel geld uit aan dure materialistische dingen zoals auto's, dure vakanties enz. zodat die succesvol overkomt omdat hij het nodig heeft om indruk te maken op de buitenwereld.

Hij wil er zo graag bij horen! Wil de mensen het idee geven dat het altijd goed gaat en leeft als god in Frankrijk al moet de narcist zich diep in de schulden steken! De narcist overdrijft over zijn functie op de werkvloer, en denkt (en gelooft ook echt) dat de narcist diegene is waar het bedrijf om draait en voelt zich dan ook heel belangrijk! De narcist is afgunstig en mijd mensen die succesvoller zijn. Een narcist weet niet beter dan dat die boven andere mensen staat en voelt zich erg verheven en wil dan ook als zodanig behandeld worden. Prijs de narcist de hemel in en je hebt er een goede vriend aan.

Heb je een keer commentaar of betrap je hem op zijn leugens dan is de vriendschap over want een narcist houdt niet van kritiek en is dan diep beledigd! Eigenlijk moet je diep medelijden hebben met een narcist want ze zijn echt zielig omdat ze zelf in de overtuiging leven dat ze bij iedereen goed in de markt liggen en normaal overkomen. Hoewel de mensen in hun directe en naaste omgeving (familie) weten dat de narcist gestoord is (ze hebben allemaal bewijsmateriaal gezien) willen ze het de narcist niet laten merken om de narcist niet te kwetsen (en om mij te beschermen) dus laten ze diegene in die waan spelen het spelletje mee en houden zich dom om de persoon in kwestie tegen zichzelf te beschermen! Want een narcist die doorslaat kan een gevaar voor zichzelf en voor anderen zijn. Hij loopt rond te bazuinen dat ik agressief zou zijn maar hij is twee meter lang en ik ben 1.61m wie denk je dat het verloor als het tot vechten kwam en onder de blauwe plekken zat als hij weer eens mijn spullen af wilde pakken of kapot schopte? En dat terwijl hij al met die zogenaamde "vrouw" van zijn leven al samen woonde! Wat dat beterft heeft hij net als een duivel zoveel levens en op zijn minst evenzoveel vrouwen en liefdes van zijn leven. Dus zij gaat het ook niet redden!

Narcissus verliefd op zijn spiegelbeeld

Soms willen de mensen die verwant zijn aan een narcist het niet weten en negeren de symptomen omdat het natuurlijk heel pijnlijk is en als de waarheid pijn doet is men geneigd liever zijn leugens te geloven ondanks het feit dat ze de bewijzen zwart op wit hebben gezien zoals een telefoon afschrift van de laatste maanden waaruit blijkt dat hij al een lange tijd vreemd ging!

Narcisme is een zware geestelijke persoonlijkheidsstoornis (ziekte) die moeilijk of niet te behandelen is en de meeste narcisten eindigen dan ook in een inrichting alwaar ze indien mogelijk behandeld moeten worden door mensen met veel ervaring want beginnelingen winden ze zo om hun vinger met hun charmes.

Heb je door deze beschrijving van een narcist herkenningpunten van iemand in je omgeving, houd dan afstand van die persoon en probeer deze zo veel mogelijk te mijden want dat is de enige manier om jezelf te beschermen zodat je niet gekwetst zal worden. Heb je een relatie met een narcist, dan wens ik je heel veel sterkte want dat zul je nodig hebben! Ik kan het weten want ik heb een relatie gehad met een narcist die me gebruikt, misbruikt en belazerd heeft! Het mooie is dat hij gezworen heeft op alles wat hem lief is (dat is onder anderen hij zelf het meest) dat hij mij niet bedrogen heeft, nou er staat hem wat dat betreft heel wat te wachten! Hij blijft buiten schot maar zijn straf zal bestaan uit verdriet wat hem gaat overkomen in zijn leven, een leven dat heel lang en zeer ongelukkig is. Dat is wat hij met zijn zweren (liegen) op zichzelf heeft afgeroepen. En dat gun ik hem van harte! Voor mij heeft het kwaad een gezicht gekregen en dat is NN., een gestoorde persoonlijkheid die van liegen en bedriegen een beroep zou kunnen maken. Ik noem hem niet eens ex want die titel verdient hij niet! Daar moet je man voor zijn en geen verwend jongetje. Niets is wat het lijkt bij een narcist! Gek hè?

Bron : <http://antipsychopaat.come2me.nl/458287/Narcisme-1>

Commentaar – DJK : Het was m'n begeerte om met de hulp des Heeren een geestelijke toepassing van dit bovenstaande artikel te maken, omtrent hetgeen zich heel vaak afspeelt op het erf der kerk, onder een deksel van zgn. vroomheid en zelfs bepaalde gestalten van godzaligheid. Velen hebben er in hun leven wellicht weleens mee te maken gehad, maar het misschien nooit een bepaalde naam kunnen geven. Maar wanneer je zulke zielen wat meer op de kenmerken wijst, zullen zij de naam van dit verschijnsel ook beter herkennen. Ik schrijf dit tot waarschuwing, omdat er op het kerkelijk erf (op geestelijk gebied) zo ontzaggelijk veel te koop is. Een ieder moge er zijn voordeel mee doen, is mijn wens en bede. Ik citeer hier nogmaals een stukje van het begin van dit artikel:

“De term narcisme werd voor het eerst gebruikt door Sigmund Freud. Hij noemde het verschijnsel naar de figuur Narcissus uit de Griekse mythologie. Narcissus wees volgens het verhaal alle romantische avances af en werd als straf verliefd op zijn eigen spiegelbeeld.” Het gaat mij in deze natuurlijk niet om de Griekse mythologie. Maar zoals elk beestje een naampje heeft, zo ook dit verschijnsel. Het gaat hier met name om het verliefd zijn op bepaalde eigen gaven die iemand van God heeft ontvangen, ten bate voor zijn naaste medemens.

De apostel merkt hier in Rom. 12:3-10 het volgende over op : “Want door de genade, die mij gegeven is, zeg ik een iegelijk, die onder u is, dat hij niet wijs zij boven hetgeen men behoort wijs te zijn; maar dat hij wijs zij tot matigheid, gelijk als God een iegelijk de mate des geloofs gedeeld heeft. Want gelijk wij in een lichaam vele leden hebben, en de leden alle niet dezelfde werking hebben; Alzo zijn wij velen een lichaam in Christus, maar elkeen zijn wij elkanders leden. Hebbende nu verscheidene gaven, naar de genade, die ons gegeven is, Zo laat ons die gaven besteden, hetzij profetie, naar de mate des geloofs; hetzij bediening, in het bedienen; hetzij die leert, in het leren; Hetzij die vermaant, in het vermanen; die uitdeelt, in eenvoudigheid; die een voorstander is, in naarstigheid; die barmhartigheid doet, in blijmoedigheid. De liefde zij ongeveinsd. Hebt een afkeer van het boze, en hangt het goede aan. Hebt elkander hartelijk lief met broederlijke liefde; met eer de een de ander voorgaande.”

“Want God is mijn Getuige, Welken ik diene in mijn geest, in het Evangelie Zijns Zoons, hoe ik zonder nalaten uwer gedenke; Allen tijd in mijn gebeden biddende, of mogelijk mij nog te eniger tijd goede gelegenheid gegeven werd, door den wil van God, om tot ulieden te komen. Want ik verlang om u te zien, opdat ik u enige geestelijke gave mocht mededelen, ten einde gij versterkt zoudt worden; Dat is, om mede vertroost te worden onder u, door het onderlinge geloof, zo het uwe als het mijne, Rom. 1:9-12.”

“En er is verscheidenheid der gaven, doch het is dezelfde Geest; En er is verscheidenheid der bedieningen, en het is dezelfde Heere; En er is verscheidenheid der werkingen, doch het is dezelfde God, Die alles in allen werkt. Maar aan een iegelijk wordt de openbaring des Geestes gegeven tot hetgeen oorbaar is. Want dezen wordt door den Geest gegeven het woord der wijsheid, en een ander het woord der kennis, door denzelfden Geest; En een ander het geloof, door denzelfden Geest; en een ander de gaven der gezondmakingen, door denzelfden Geest.

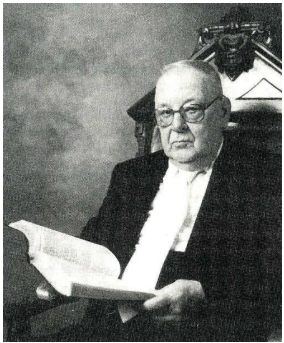
En een ander de werkingen der krachten; en een ander profetie; en een ander onderscheidingen der geesten; en een ander menigerlei talen; en een ander uitlegging der talen. Doch deze dingen alle werkt een en dezelfde Geest, delende aan een iegelijk in het bijzonder, gelijkerwijs Hij wil. Want gelijk het lichaam een is, en vele leden heeft, en al de leden van dit ene lichaam, vele zijnde, maar een lichaam zijn, alzo ook Christus. Want ook wij allen zijn door een Geest tot een lichaam gedoopt; hetzij Joden, hetzij Grieken, hetzij dienstknechten, hetzij vrijen; en wij zijn allen tot een Geest gedrenkt. Want ook het lichaam is niet een lid, maar vele leden. Indien de voet zeide: Dewijl ik de hand niet ben, zo ben ik van het lichaam niet; is hij daarom niet van het lichaam? En indien het oor zeide: Dewijl ik het oog niet ben, zo ben ik van het lichaam niet; is het daarom niet van het lichaam? Ware het gehele lichaam het oog, waar zou het gehoor zijn? Ware het gehele lichaam gehoor, waar zou de reuk zijn? Maar nu heeft God de leden gezet, een iegelijk van dezelve in het lichaam, gelijk Hij gewild heeft.

Waren zij alle maar een lid, waar zou het lichaam zijn? Maar nu zijn er wel vele leden, doch maar een lichaam.

En het oog kan niet zeggen tot de hand: Ik heb u niet van node; of wederom het hoofd tot de voeten: Ik heb u niet van node. Ja veeleer, de leden, die ons dunken de zwakste des lichaams te zijn, die zijn nodig. En die ons dunken de minst eerlijke leden des lichaams te zijn, denzelven doen wij overvloediger eer aan; en onze onsierlijke leden hebben overvloediger versiering. Doch onze sierlijke hebben het niet van node; maar God heeft het lichaam alzo samengevoegd, gevende overvloediger eer aan hetgeen gebrek aan dezelve heeft; Opdat geen tweedracht in het lichaam zij, maar de leden voor elkander gelijke zorg zouden dragen, 1 Kor. 12:4-25.”

Een narcist op het kerkelijk terrein is een ziel die de genade Gods in Christus mist, en daarmee de inwoning van de verworven Geest van Christus ook mist, Rom. 8:9, Joh. 16:13-14. Maar er mede door zijn geschonken gave, werkelijk alles aan doet om zich uit te geven voor een kind des Heeren. Feitelijk een dwaze maagd met veel gaven, echter zonder zaligmakende genade. Je kunt ze herkennen aan hun praat, hun gewaad, hun gelaat, maar vooral aan hun daad....!! Maar, toch blijkt dat in de praktijk niet altijd even eenvoudig.

Dit soort lieden voegen zich, net als de dwaze maagden, graag onder Gods volk. Ondanks dat ze dwaas zijn, vertonen zij toch de gestalte van een maagd. Het beeld van de maagd is de gestalte van reinheid en vroomheid, lezer. Deze narcisten op het kerkelijke erf, vertonen veelal een gestalte van Godzaligheid, en spreken menigmaal de talen der engelen. Ze kunnen met hun gaven voorgaan als geen ander, en bidden als lijsters, zoals Gods ware volk het menigmaal niet kan. Hierin zijn ze Gods volk somtijds ook nog weleens van dienst, zonder dat ze het zelf weten. God kan deze dwazen dus zelfs nog gebruiken om Zijn volk te stichten. Een narcist op het kerkelijke erf kan ouderling zijn, maar ook zelfs een dominee. Deze dwaze maagden zijn somtijds bekwame uitleggers. Zij verklaren de Schriften, echter zonder er zelf geestelijk van mee te eten. Ze nemen het in hun mond, maar slikken het nooit naar binnen. Sommigen kunnen haast niet geloven dat deze dingen op het kerkelijk erf bestaan. Maar ze bestaan echt! Je moet er daarom tegenaan zijn gelopen, en/of je neus aan hebben gestoten, om te kunnen geloven dat dit verschijnsel ook werkelijk bestaat op het erf der kerk. Gods Woord spreekt immers ook van een Simon de tovenaer, die door de diaken Filippus zelfs gedoopt werd omdat ook hij zijn zgn. geloof in Christus Jezus beleed, maar door de apostel Petrus meteen werd doorzien en doorstoken. De ene van Gods volk heeft dus een scherpere blik, en/of een fijnere neus om deze dingen te doorzien, dan de ander. Toch blijft het zeer moeilijk te onderscheiden. Ik heb u alrede opgemerkt dat men deze verraderlijke lieden het meest kan opmerken aan hun daden. Daartoe heb ik het bovenstaande artikel willen citeren. Maak hier een geestelijke toepassing op, en u ziet de narcist op het erf der kerk in uw gedachten voor u staan, die ik bedoel te zeggen. Omdat dit soort narcisten de geestelijke kenmerken van de dwaze maagden in zich omdragen, zijn het dus ook bijna-christenen.

Wijlen ds. W.C. Lamain, een begenadigd en geoefend kind des Heeren, heeft zich destijds ook voor een poosje laten inpalmen zo'n dwaze maagd die uitblonk in vele gaven. Ook deze man was intens verliefd en zeer ingenomen met zijn eigen gaven waarmee hij de gemeente van dienst kon zijn. Wat hoorde deze man zichzelf graag voorgaan in de gemeente. Hij kon het daarom ook maar slecht verdragen, dat er naast hem nog een ander was die bij tijden ook vooring in de gemeente, al was het dan met wat minder gaven. Dit is nu werkelijk een prachtig voorbeeld van wat ik bedoel te zeggen. Want, ook deze man was een narcistische huichelaar op het kerkelijk erf. Lees hier :

<http://www.dewoesteweg.nl/wp-content/uploads/2009/05/rondom-het-kerkelijk-leven-ds-wc-lamain.pdf>

In deze preek hoort u ds. W.C. Lamain ook over deze anekdote spreken. Toen deze huichelaar ten laatste openbaar kwam, gaf hij er volledig de brui aan. Ten laatste had hij zelfs geen Bijbel meer in huis. Luister hier:

<http://preken.dewoesteweg.nl/play.php?file=./Kerkhistorische%20lezingen/Ds.%20W.C.%20Lamain%20over%20het%20nabijkomende%20werk%20des%20Heiligen%20Geestes.mp3>

Wat is ook ds. Lamain met deze ouderling omver gevallen. Wat moet hij zich, achteraf bezien, diep geschaamd hebben. Maar m'n beste lezer, ik geef het u te doen deze lieden zeer snel te doorzien, zoals Petrus het mocht doen bij Simon Magus. Toch mag ik zeker geloven dat ds. W.C. Lamain een kind en een knecht Gods was. Ik verfoei de dwaling waaruit hij preekte, maar ik bemin zijn geschonken kinderlijke genade. Ook deze dominee was op geestelijk gebied beslist niet onervaren, integendeel.

Maar, zo ziet u maar weer, dat de meest geoefenden van Gods volk zich door dit soort lieden kunnen laten inpalmen. Ook hierin geldt het, die meent te staan, zie toe dat hij niet valle. Wat voor Gods volk onmogelijk is, is voor deze lieden een vanzelfsheid. Gods volk zelf zou omtrent geestelijke zaken nooit kunnen liegen en/of huichelen. Dat komt niet in hen op. Daar zijn deze zaken te teer en te heilig voor, lezer. Ze vloeien weleens door in de liefde, maar huichelen kunnen zij omtrent deze zaken nooit. Dit is de reden waarom ze dit bij anderen ook niet voor kunnen stellen. Immers, zo de waard is, zo vertrouwt hij ook zijn gasten. Als de waard van de herberg dus zeer betrouwbaar is, dan zal hij zijn gasten ook niet snel wantrouwen. Mits zijn gasten daar zelf aanleiding toe geven. Zo ook bij Gods lieve volk, lezer. Daarom schreef ik u, dat een mens zoiets aan den lijve ondervonden moet hebben, wilt hij het voor mogelijk kunnen houden. Maar goed, al doende leert ook Gods volk. Wees oprecht als de duiven, en voorzichtig gelijk de slangen. Wanneer Gods volk een weinig ervaring op dit gebied heeft, zal hen dit ook voorzichtiger gemaakt hebben. Toch is het niet eenvoudig om tegen je eigen aard en karakter te vechten. Wat bedoel ik hiermee...? Wel, een crimineel zal geen moeite behoeven te doen om een ander te wantrouwen. Waarom niet? Omdat hijzelf ook niet te vertrouwen is. Daarom zal het voor een crimineel een loodzware opdracht zijn, een ander in vertrouwen te nemen. Het omgekeerde is dus het geval bij Gods volk. Hun wil, hun gemoed, en hun genegenheden zijn in Christus vernieuwd geworden. Ze haten wat God haat, en hebben lief wat God liefheeft. Wanneer Gods volk een nabij en teer leven bij den Heere mogen kennen, dan zijn ze zeer liefelijk gesteld. Zie daar hun probleem. Probleem, zult u zeggen...? Ja, om anderen te kunnen doorzien kan dat menigmaal een probleem zijn, lezer. Want, de liefde Gods in Christus, waardoor hun zaligmakende geloof werkende is, kan geen kwaad denken van een ander. Lees hier in 1 Korinthe 13: 4-5. *“De liefde is lankmoedig, zij is goedertieren; de liefde is niet afgunstig; de liefde handelt niet lichtvaardiglijk, zij is niet opgeblazen; Zij handelt niet ongeschiktelijk, zij zoekt zichzelf niet, zij wordt niet verbitterd, zij denkt geen kwaad.”*

Zoals u uit het bovenstaande artikel op hebt kunnen merken, is een narcist op het kerkelijk erf dus eigenlijk precies het tegenovergestelde van 1 Korinthe 13 : 4-7. Ik zal u de geestelijke tegenpolen opnoemen :

1. Een narcist op het kerkelijk erf is niet lankmoedig, dat blijkt uit zijn boze werken.
2. Een narcist op het kerkelijk erf is niet goedertieren, dat blijkt uit zijn boze werken. Zulke mensen denken vanuit een antropocentrische denkwereld. Ik ben er niet voor de ander, maar de ander is er voor mij. Dit leeft hij op alle terreinen van het geestelijk gebied uit.
3. Een narcist op het kerkelijk erf is afgunstig, en wangunstig, dat blijkt uit zijn praat. Hij kan het slecht verdragen wanneer het een ander goed mag gaan. Dat behoorde hem immers ten deel te vallen...
4. Een narcist op het kerkelijk erf handelt lichtvaardiglijk, dat blijkt uit zijn doen. Omdat hij niet doet gelijk de reine dieren. Hij vreet het op, en spuugt het weer uit, wanneer het hem niet aanstaat. Van geestelijk herkauwen heeft hij nog nooit gehoord.
5. Een narcist op het kerkelijk erf is zeer opgeblazen en hoogmoedig, dat blijkt zijn eigenliefde tot zijn vele gaven. Dit kan zich voordoen vanuit zijn diepe Schriftkennis, of bijv. vanuit zijn gave om de gemeente te stichten.
6. Een narcist op het kerkelijk erf handelt ongeschiktelijk, omdat zij alleen het nut en de roem van zichzelf zoeken.
7. Een narcist op het kerkelijk erf zoekt zichzelf, hoort zichzelf graag bidden en voorgaan...etc
8. Een narcist op het kerkelijk erf is vaak verbitterd, omdat anderen in hem niet zien, wat hij in zichzelf wel mag zien. Zulk soort mensen hebben het enorm goed getroffen met zichzelf.
9. Een narcist op het kerkelijk erf denkt alleen maar kwaad, en is daarmee zeer wantrouwend jegens anderen.
10. Een narcist op het kerkelijk erf verblijdt zich in de ongerechtigheid van anderen, en zet deze graag onder een vergrootglas, tot verheffing van zichzelf en krenking en vernedering van anderen.
11. Een narcist op het kerkelijk erf verblijdt zich niet in de waarheid, tenzij de Waarheid hem prijst door zijn eigen uitleg van woorden.
12. Een narcist op het kerkelijk erf bedekt niet graag alle dingen. Zij stoken graag vuurtjes op, en wakkeren smeulende vuurtjes graag verder aan. Allemaal uit liefde en roem van zichzelf.

13. Een narcist op het kerkelijk erf gelooft niet alle dingen. Omdat hij zichzelf in het leven houdt met leugensprekerijen, en verraderlijk gedrag.
14. Een narcist op het kerkelijk erf hoopt niet alle dingen, en kan van anderen zeer weinig hebben en nog minder verdragen.

Daarom schrijft de apostel deze woorden na 1 Korinthe 12 waarin vele geestelijke gaven genoemd worden. Paulus zegt aan het einde van dit hoofdstuk : *Doch ijvert naar de beste gaven; en ik wijs u een weg, die nog uitnemender is....!!* En dan gaat hij tenslotte spreken over de kenmerken van de liefde Gods in Christus :

“Al ware het, dat ik de talen der mensen en der engelen sprak, en de liefde niet had, zo ware ik een klinkend metaal, of luidende schel geworden. En al ware het dat ik de gave der profetie had, en wist al de verborgenheden en al de wetenschap; en al ware het, dat ik al het geloof had, zodat ik bergen verzette, en de liefde niet had, zo ware ik niets. En al ware het, dat ik al mijn goederen tot onderhoud der armen uitdeelde, en al ware het, dat ik mijn lichaam overgaf, opdat ik verbrand zou worden, en had de liefde niet, zo zou het mij geen nuttigheid geven. De liefde is lankmoedig, zij is goedertieren; de liefde is niet afgunstig; de liefde handelt niet lichtvaardiglijk, zij is niet opgeblazen; Zij handelt niet ongeschiktelijk, zij zoekt zichzelf niet, zij wordt niet verbitterd, zij denkt geen kwaad; Zij verblijdt zich niet in de ongerechtigheid, maar zij verblijdt zich in de waarheid; Zij bedekt alle dingen, zij gelooft alle dingen, zij hoopt alle dingen, zij verdraagt alle dingen. De liefde vergaat nimmermeer; maar hetzij profetieën, zij zullen te niet gedaan worden; hetzij talen, zij zullen ophouden; hetzij kennis, zij zal te niet gedaan worden, 1 Korinthe 13:1-8.”

Deze kenmerken van de liefde Gods in Christus zijn dus zeer kostelijk, en te verkrijgen uit vrije genade om niet. Ze zijn dus niet te koop. En omdat ze niet te koop zijn, worden deze zaken menigmaal op een zeer listige en huichelachtige wijze nagedaan. Weet u lezer, God en Zijn lieve volk kunnen en willen de duistere werken des duivels nooit nabootsen. Maar hoe menigmaal bootst de duivel en zijn trawanten, God en Zijn volk na, om er beter van te worden, om eer te vergaren, om roem te vermeerderen, om anderen te misleiden en/of te bedriegen. Was het niet Maarten Luther die eens gezegd heeft dat, de duivel de aap van God en Gods volk is?

Ik schreef u al eerder dat men deze lieden dus het beste kan herkennen aan hun boze verdorven werken. Lees hier wat de apostel opmerkt over de werken der duisternis, en vruchten des Heilige Geestes.

De werken des vleses nu zijn openbaar; welke zijn overspel, hoererij, onreinigheid, ontuchtigheid, Afgoderij, venijngeving, vijandschappen, twisten, afgunstigheden, toorn, gekijf, tweedracht, ketterijen, Nijd, moord, dronkenschappen, brasserijen, en dergelijke; van dewelke ik u te voren zeg, gelijk ik ook te voren gezegd heb, dat die zulke dingen doen, het Koninkrijk Gods niet zullen beerven. Maar de vrucht des Geestes is liefde, blijdschap, vrede, lankmoedigheid, goedertierenheid, goedheid, geloof, zachtmoedigheid, matigheid, Galaten 5:19-22.

Weer een reeks kenmerken, tot geestelijke herkenning. Maar wat nu, wanneer zulke listige lieden op een zeer kundige wijze de talen engelen spreken...?? Wat nu wanneer ze zelfs de gave der profetie hebben...?? Dat is werkelijk niet gemakkelijk, lezer. En toch geliefde lezer, vallen dit soort lieden vroeg of laat door de mand. Denk eens aan Achitofel. Ook hij was een van de beste vrienden en vertrouwelingen van koning David, maar hij bleek tenslotte een laffe verrader. Toen het erop aankwam, en hij een weinig beproefd werd, koos hij de zijde van Absalom, omdat hij op dat moment ogenschijnlijk de beste kans voor handen had om koning te worden. Achitofel schuwde dus de verdrukking. Denk ook eens aan Orpa. Ook zij kwam openbaar toen zij een weinig onder druk werd gezet door haar oude wijze schoonmoeder.

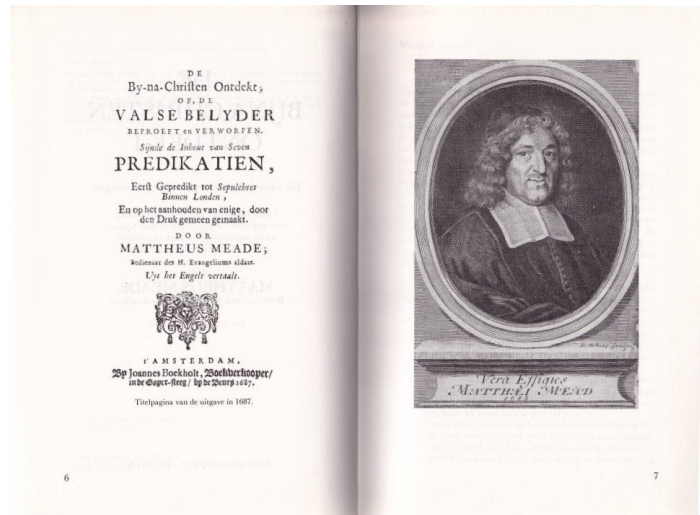
Toch heeft ze een eind met haar mee gewandeld, en ook lange tijd goed voor Naomi willen zorgen. Maar toen het erop aankwam, koos zij de zijde van Moab. Waarom....?? Omdat zij geestelijk niet van hetzelfde Lichaam als haar schoonmoeder was. In Israel wachtte haar armoe en onzekerheid, en in Moab wist ze wat ze had. Kijk lezer, zie daar hoe deze huichelaars meestentijds openbaar komen.

Wel sterven met Gods volk, maar niet met hen wensen te leven in hun verdrukkingen. Zie ook daar de Biliamsgestalte. Denk ook aan Judas Iskariot....!! Lange tijd met de Heere Jezus gewandeld, en steeds heimelijk gehoopt op een goede en vooraanstaande betrekking in het aardse koninkrijk van Christus. Maar toen Christus meer en meer ging spreken van een geestelijk Koninkrijk, viel voor Judas al zijn aardse hoop in duigen. Toch waren al de discipelen van de Heere Jezus aan Hem geërgerd geworden, omdat ze na deze, pas verstaan zouden wat Hem te doen stond. Bij elf discipelen kwam dit voort uit onkunde en onbegrip, maar bij een sloeg deze ergernis om in haat. Waarom...?? Omdat Judas een dief, een leugenaar en een moordenaar van Christus was. Kortom, Christus was er voor hem, en hij niet voor Christus. Dit bleek uit zijn werken, met name in Bethanie, toen hij Maria lastig viel omtrent haar zalving van Christus, met zeer dure zalf. Hij zei dit geld beter aan de armen te willen besteden. Maar Johannes merkt hierbij op, dat hij dit zei, omdat hij een dief bleek te zijn. Judas was daarom een groot liefhebber van zichzelf. Lange tijd ging het goed. Hij heeft zelfs het Woord aan anderen verkondigt, en in Zijn Naam duivelen uitgeworpen. Maar, toen Christus Zijn discipelen ten laatste ging vertellen, dat Hij veel moest lijden en tenslotte moest sterven, toen hoefde het voor Judas ineens niet meer. Zijn eigenliefde, die door Christus en de anderen nooit werd beantwoord, sloeg daar in die stonde meteen om in een bittere haat. Kijk lezer, zie daar hoe Judas als een vijand van Christus en Zijn lieve volk openbaar kwam. Verschrikkelijk, wat moet die man gedurende drie jaar lang een zwaar leven hebben gehad. Ja lezer, dat valt werkelijk niet mee, wanneer je drie jaar lang op je geestelijke tenen moet lopen, inzake dingen waar je uiteindelijk niks van moet hebben. Op een gegeven moment zak je een keer door die geestelijke tenen heen. Deze man is voor eeuwig verloren. Christus merkt zelfs over hem op, dat het beter ware, dat hij nooit geboren ware geweest. Dat wil toch wat zeggen, lezer. Kunt u zich er misschien ook iets van voorstellen dat Judas het leven in de hemel ook nooit had kunnen verdragen? Ondanks zijn eeuwig lijden in de vlammen der hel, is hij daar toch beter af, dan in de hemel, waar hij Christus eeuwig had moeten zien. Dat had Judas nooit kunnen verdragen, lezer. Op aarde was Hij hem vele malen tot een vreselijke ergernis. Hoe zal het dan in het eeuwige hemelleven voor Judas geweest moeten zijn...?? Weet u, ik denk dat de hemel hem uitgespuugd zou hebben, en hij de hemel zou uit hebben gebrakt. Want wat mededeel heeft de gerechtigheid met de ongerechtigheid, en wat gemeenschap heeft het licht met de duisternis? En wat samenstemming heeft Christus met Belial, of wat deel heeft de gelovige met den ongelovige? Of wat samenvoeging heeft de tempel Gods met de afgoden?, 2 Korinthe 6:14-16.

Wij moeten dus wederom geboren worden, Joh. 3:3. Willen wij ooit het Koninkrijk Gods geestelijk kunnen zien en in kunnen gaan, lezer. Onze wil en ons gemoed moet daarom door het Bloed van Christus gereinigd, en door de geestelijke kracht van Zijn opstanding, vernieuwd, levend gemaakt en omgebogen zijn geworden. Zo niet, dan blijft een mens wie hij is. Hij kan beter proberen te doen en laten, maar zijn verdorven wortel deugt niet. Terwijl ik dit zo schrijf, schiet me een anekdote te binnen wat ik weleens gehoord heb. Het spreekwoord zegt, dat een vos wel z'n haren verliest, maar nooit zijn sluwe streken. Hoor dan in dit verband, deze kleine anekdote :

“Een schorpioen staat aan de kant van een rivier, en wil graag oversteken. Maar kan niet, omdat hij niet kan zwemmen en daarom zal verdrinken. Daar komt een waterschildpad aan, en klimt de kant op. De schorpioen vraagt de schildpad beleefd hem op zijn rug aan de andere zijde te willen brengen. “Ik kijk wel beter uit”, zegt de schildpad. “Ik weet hoe ik bekend sta, maar ik zal je echt niets gemeens aandoen”, antwoord de schorpioen. “Echt niet?”, vraagt de schildpad te goeder trouw. “Echt niet waar!”, antwoord de schorpioen. “Ik eis hierop je woord van eer”, antwoord de schildpad. “Mijn erewoord verbind ik er aan!”, zegt de schorpioen. “Nou, vooruit dan maar, klim maar op m’n rug, dan zal ik je er brengen”, zegt de schildpad te goeder trouw. De schorpioen klimt op de rug van de waterschildpad, en eenmaal aan de overzijde gekomen, geeft die schorpioen de schildpad toch een venijnige dodelijke steek. De schildpad sterft bijna, en zegt ten laatste tot de schorpioen: “maar, je had me toch je woord van eer beloofd om dit niet te zullen doen....?” Waarop de schorpioen hem antwoord: “Het spijt me zeer m’n beste naïeve schildpad, ik kon het niet laten, want ik ben een schorpioen...”

De moraal van dit simpele verhaaltje zal ik u wellicht niet behoeven te verklaren. Maar zie daar de gestaltenis van een kwaaddoener, die het kwade verheult, maar toch niet kan laten, vanwege zijn verdorven en boze aard. Ik citeer hier nu nog paar kostelijke stukjes van Mattheus Meade, uit zijn boekje: De bijna-christen ontdekt, hetgeen ook handelt over het onderscheid tussen gaven en genade. Over de genade van Gods volk, en over de gave der narcistische huichelaars op het erf der kerk. **Ik citeer Meade :**

De bijna-christen ontdekt – M. Meade

“Iemand kan grote kennis hebben; hij kan veel weten van God en Zijn wil, en veel van Christus en Zijn wegen, en nochtans maar bijna een christen zijn. Want, schoon er geen genade kan zijn zonder kennis, nochtans kan er grote kennis zijn, waar geen genade is. Verlichting gaat dikwijls voor, waar bekering nooit volgt. Het onderwerp van de kennis is het verstand, maar het onderwerp van de heiligheid is de (vernieuwde) wil. Een mens nu kan zijn verstand verlicht hebben, en echter zijn wil niemandal geheiligd. Hij kan een verstand hebben om God te kennen, en nochtans mag hem een wil ontbreken om God te gehoorzamen. De apostel verhaalt ons van sommigen, “die wanneer zij God kenden, Hem nochtans als God niet verheerlijkten, Rom. 1:21.” Om een mens geheel een christen te maken, moet er licht in het hoofd zijn, en hitte in het hart wezen, kennis in het verstand, en ijver in de genegenheden. Sommigen hebben ijver en geen kennis, dat is een blinde vroomheid, sommigen hebben kennis en geen ijver, dat is een vruchteloze onderneming, maar waar kennis met ijver te samen gevoegd is, dat maakt een waar christen.

Tegenwerping : Maar wordt er niet gezegd: dit is het eeuwige leven dat zij U kennen, den enigen waren God en Jezus Christus, Die Gij gezonden hebt, Joh. 17:3.....?

Antwoord : Alle kennis van en Christus geeft de ziele geen recht tot het eeuwige leven. Want, hoe zouden anders de duivelen verloren gaan, die meer kennis van God hebben dan alle mensen op deze wereld; want schoon zij door hun val hun heiligheid verloren, hunne kennis hebben zij behouden. Zij worden Daimones genoemd, wegens hun kennis, en echter zijn ze Diaboloi, wegens hun boosheid nog duivelen blijvende. Kennis mag het hoofd vervullen, maar ze zal het hart niet verbeteren, zo er niets anders is. De farizeeën hadden veel kennis. “Ziet hij wordt een Jood genoemd, en rust op de wet, en roemt op God; en gij weet Zijn wil enz...” nochtans waren zij een geslacht der geveinsden. Och hoevelen zijn beladen met kennis, voor eeuwig ter helle gevaren, Rom. 2:17-18.

Schoon het waar is, dat het eeuwige leven is God te kennen en Jezus Christus, niettemin is het alzo waar, dat menigeen God kent en Jezus Christus, die nooit het eeuwige leven zal zien. Gij moet weten, dat er tweeërlei kennis is; de ene is gemeen, maar niet zaligmakend; de andere is niet gemeen, maar zaligmakend; gemene kennis is die, welke slechts zweeft in de hersenen, maar die geen invloeiing of beweging heeft op het hart. Deze kennis kunnen de verworpenen hebben. “Bilam zag Christus van de hoogte der steenrotsen, en van de heuvelen aanschouwde hij Hem, Num. 23:9.”

De naturalisten zeggen, dat er een parel in het hoofd van een pad is; nochtans haar buik vol van vergif is. In Frankrijk zijn bessen in de natuur, die ze *uwe d'epine* noemen, de druif van een doorn. De gemene kennis, de parel in het hoofd van de pad, de druif, die op doornen wast, kan gevonden worden in een onheilig mens.”

Lees hier enkele bladzijden verder in het leerzame boekje van Meade:

<http://www.dewoesteweg.nl/wp-content/uploads/2009/05/m-meade-het-verschil-tussen-gaven-en-genade.pdf>

Geliefde lezer, sommigen weten maar om te weten. Anderen weten, om maar geweten, of gekend te worden. Weer anderen weten, om te overdenken, hetgeen zij weten. Nu te weten, om maar te weten, is nieuwsgierigheid. Te kennen, om gekend te worden, is slechts ijdele eer. Maar te weten, om te overdenken hetgeen we weten, is een Evangelische plicht van ieder christen. Wat zijn er op het kerkelijke erf toch ontzaggelijk veel religieuze goeroes, die menen dat het centrum van de wereld alleen om hen heen draait. Precies net eender als die ene vlieg die dacht dat Schiphol alleen voor hem was gebouwd.... Wezenlijk zijn het eigenlijk ziekelijke patiënten die slechts geprezen willen worden om hun gaven, maar nalaten het heil van anderen te zoeken met hun gaven. Het zijn Jan Praatgraags, Jan Bidgraags, en Jan Schrijfgraags. Een ieder mens heeft de hoogmoedige eigenschap, dat hij bij tijden graag een pluimstrijk ontvangt omtrent bijv. z'n vele verrichtingen op het erf der kerk. Dat leeft van nature in ieder mens, zelfs in het verdorven vlees van Gods volk dat nooit bekeerd zal worden. Maar bij een narcistische huichelaar wordt het een ziekelijke eigenschap. Wanneer Gods volk bij tijden weer ontdekt worden aan de boze werken van hun verdorven vlees, c.q. bij vernieuwing weer binnenste buiten worden gekeerd door de geestelijke ontdekking van Gods heilige wet, dan moeten ze bekennen dat de wet geestelijk is, maar zij geheel vleselijk, verkocht zijnde onder de zonde, Rom. 7:14. Naar hun vernieuwde ziel zoeken zij God en bedoelen ze God in en door Christus Jezus, Rom. 7:26, 1 Kor. 1:30, maar met hun vlees zijn het niet anders dan eigenbehagers en zelfliefhebbers. Wanneer dan de Heere hen hier bij vernieuwing op gaat wijzen, dan walgen ze bij vernieuwing van hun verdorven goddeloze bestaan voor God. *Daar zult gij dan gedenken aan uw wegen, en aan al uw handelingen waarmede gij u verontreinigd hebt, en gij zult van u zelven een walging hebben over al uw boosheden, die gij gedaan hebt, Ezech. 20:43.*

Kijk lezer, en dat is nu het wezenlijke verschil tussen Gods volk en deze narcistische vrome huichelaars. Ook zij zeggen te walgen van zichzelf, maar uit hun daden blijkt zo geheel anders. Daarom zegt de Heere bij monde van de apostel Jacobus: “toon mij uw geloof uit uw (liefde-)werken.” Want geliefde lezer, wanneer geen van onze werken in de liefde Gods in Christus zijn gedaan, dan hebben ze geen enkele waarde bij God. Ik schreef het al eerder, wat zijn er op het kerkelijke erf toch ontzaggelijk veel religieuze goeroes, die zich willen opdringen aan anderen. Wanneer deze drang onbeantwoord blijft, dan is men al gauw boos, vanwege dat men hen zo snel en lichtvaardig aan de kant hebben geschoven. Dit soort mensen zijn meestentijds ook meesters in het verdraaien van andermans woorden, die men dan vervolgens graag misbruikt om er op te gaan schieten. Al pratende of al schrijvende, maakt op dit punt zeer weinig verschil. Zo heb ik een man gekend die in een bepaald kerkgenootschap werkelijk alles in het werk stelde om zich de eer aan te meten, die geen mens zichzelf aan mag meten. Deze man was dus in de race voor de vacature van ouderling in de gemeente waar hij aan verbonden was. Ook ik plachte in deze gemeente geregeld ter kerke te gaan. Door de tijd heen kreeg ik daar vriendschap met een bepaalde ouderling van dat kerkverband. Een man die werkelijk niet onbedeeld was in gave om voor te gaan in de gemeente.

Geen onaardige man, maar hij bleek een allemansvriend, een heuler met de vrome godsdienst. Op een keer was het ouderlingenverkiezing, en de avond ervoor was er lidmatenkring. Een man die op de nominatie stond om verkozen te worden hield een inleiding over Openbaringen 13, het beest uit de zee en uit de aarde. Dit deed hij aan de hand van een tijdrede van ds. A. Moerkerken. Een onderwerp waar ik een band van had van ds. Moerkerken, en die ik wel zo'n 8 keer heb beluisterd, vanwege de actualiteit en de ernst ervan.

Beluister hier zelf deze tijdrede, en oordeel zelf :

<http://preken.dewoesteweg.nl/play.php?file=/Kerkhistorische%20lezingen/Ds.%20A.%20Moerkerken%20over%20Openb.%2013%20-%20het%20beest%20uit%20de%20zee.mp3>

En waar ik voor vreesde gebeurde die avond. Met heel veel bombarie probeerde die man zijn puntjes te scoren, aan de hand van deze preek van ds. A. Moerkerken. “Geliefde toehoorders,” zo zei hij, “toen ik uiteindelijk zag hoe ver en hoe diep dit hoofdstuk uit Openbaringen strekt, dacht ik eerst: ‘waar ben ik eigenlijk aan begonnen? Maar ik heb er een diepe studie en veel werk van gemaakt, aan de hand van oudvaders, bla.....bla.....bla....bla...echt verschrikkelijk.” En ja hoor, zijn inleiding was voor 95% een kopie van de preek van ds. A. Moerkerken. Maar dit had hij er natuurlijk niet bij gezegd.

Want deze Jan Praatgraag en/of Jan Bidgraag moest tenslotte ouderling worden, middels een weg van eer en aanzien te verwerven. Wat een bedrog. Iedereen was die avond diep onder de indruk. Wat had die man toch een kennis en gave, zo dachten er velen over hem. Op die avond dacht ik werkelijk van : ‘zitten we hier nu op een lidmatenkring, of op een godsdienstige kermis?’ Toen ik bij drie van mijn kennissen uit die gemeente, de andere dag een kopie van deze preek van ds. A. Moerkerken in de bus gooide, en zij deze preek beluisterd hadden, draaiden hun magen in hun buikholtes zich drie keren om. Ik heb hen eerlijk gewaarschuwd voor dit Ananias en Safira-bedrog. Ze waren het volkomen met me eens, ook die andere ouderling waar ik bevriend mee was. Ik was geen lid, en kon daarom geen bezwaar inbrengen. Maar zij konden dat wel, maar ze deden er niets aan. Werkelijk NIETS....wat een vreselijke lafaards! Wat een lauwheid. Jawel, er was er een die hem een persoonlijke bestraffing had gegeven. En ook ik had een aanvaring met hem hierover gehad. Daarover later meer. De inleider is tenslotte die dag erna met ruime meerderheid gekozen, en verkreeg op deze wijze zijn fel begeerde ouderlingambt, en heeft zich een maand daarna op de lidmatenkring voor alle zekerheid heel kortelings en netjes verschoond, door te zeggen dat die preek niet van hem was, maar van ds. A. Moerkerken. Zo, en klaar was Kees, nu kon achteraf niemand meer wat zeggen. En het ergste van alles was, dat niemand op deze zgn. verschoning reageerde. Het maakte de gemeente blijkbaar niet zoveel uit, over hoe en in welke weg de opzieners van hun gemeente gekozen waren. Wat een blindheid en een lauwheid! Of het merendeel was het na een maand alweer vergeten hoe diep men van hem onder de indruk was gekomen, én met welk bedrog hij de vorige keer zijn inleiding begonnen was. Deze man had de hele gemeente werkelijk ingepalmd met zijn zgn. kennis en vele gave, en een maand later heel listig ook nog een keer met een zgn. halve verschonende waarheid om de tuin geleid. In ieder geval, had hij zijn fel begeerde plekje binnen de gemeente verworven.

Maar wat wil nu het geval, deze man werkt ook in de bloemenhandel. Hij is inkoper, en ik kwam hem weleens tegen in de afmijnzaal. Kort daarna trof ik hem weer, en ik sprak hem aan op zijn bedrog, waarna hij natuurlijk furieus werd. Hij begon me aan te vallen. Weet u hoe....?? Over dat ik tijdens een bediening van het H.A. in zijn gemeente zgn. te uitbundig aan de Tafel des Heeren had zitten wenen. Dat was op een keer dat ik volgegoten werd van de liefde Gods in Christus, en ik samen met die hoer uit Lukas 7 wenende aan Zijn voeten mocht zitten. Kijk lezer, dan ben je natuurlijk al gauw een ergernis voor een vrome farizeeër die hier geen kennis aan mag hebben. Ik heb hem eerlijk gewaarschuwd, zeggende : “wee nu diegene die wat over die tranen van die hoer durft te zeggen, en wee degene die wat over die bitterlijk bedroefde wenende Petrus durft te zeggen. God heeft die tranen opgevangen in Zijn flessen.” Want denk je wat hij me antwoordde? “Maar Petrus ging wel naar buiten!” Met andere woorden, had jij beter ook niet weg kunnen gaan.

Ja lezer, en voor henlieden was geen plaats in de herberg, voor Christus is geen plaats meer in de kerken. Ik ben hier kapot van geweest. Maar hij was toch wel een beetje bevreesd voor m’n waarschuwingen geworden. Deze zelfde man wilde in zijn voorgaan (gebed) in de erediensten ook zo graag laten horen hoe God een mens bekeerd, net of dat God niks weet. Ik ergerde me hier mateloos aan.

Op een keer deed hij het weer, in geuren en kleuren in zijn gebed. Net in een dienst dat we verschillende verzen uit Psalm 116 hadden gezongen. Ondanks dat ik geen lid was, trok ik de stoute schoenen aan en tikte na de dienst op de deur van de consistorie. Ik vroeg of ik binnen mocht komen. Men liet me binnen, en ik zei het mijne ervan, zeggende: *“Vriend, hier moet je eens een keer mee ophouden. Want je doet net of God niks weet. We hebben net Psalm 116 gezongen, waarin geschreven staat: ‘k was uitgeteerd, maar gij zag op mij neder.... Zal dan ook een uitgeteerde tegen God gaan zeggen hoe of Hij hem bekeren moet?’”*

Het was stil, en hij durfde niets meer te zeggen. Ik heb hem gezegd, dat ik dit niet in de hardigheid tegen hem zei, maar vanuit de liefde. Ik denk weleens dat hij dit nooit heeft gepruimd heeft, noch vergeten is. Want, wat gebeurde. Een tijdje daarna werd het HA weer aangekondigd. Vanwege dat ik daar zo’n 8 jaar ter kerke ging, kende men mij daar wel een beetje. Ik was wel geen lid, en ging de laatste jaren toch weleens aan. Voor mij bestaat er immers maar ene Kerk. Maar vanwege wat er was voorgevallen, belde ik voor alle zekerheid die andere ouderling op, waar ik bevriend mee was, en vroeg hem dat wanneer ik een trekking voelde tot de bediening (HA), of het ook goed was dat ik aanging. *“Ik kom even bij je langs vriend,”* was zijn antwoord.

Hij was bij me langs geweest, en had me als ‘een vriend’ voor evt. narigheden willen waarschuwen. Tussen de regels door begreep ik dat ik liever niet meer gewent was. Later kreeg ik via via te horen, dat hij (m’n vriend) zich door de kerkenraad had laten sturen. Die zondag bleef ik wenende thuis, verstoken zijnde van het verbroken Lichaam van Christus. De maandag, de dag erna, kreeg ik een sms’je van die ouderling waar ik dus bevriend mee was : *“en hoe is het met m’n geliefde vriend.....?”*

Zie daar, hoe en op welke listige wijze ook ik persoonlijk een verraderlijke Judaskus ontving, van een ouderling waar ik in beginsel veel vertrouwen in mocht hebben, en zelfs goed bevriend mee was. Ik ben hier kapot van geweest. Maar wat was dit voor mij ook een leerschool. Een bittere ervaring, die ik wellicht niet snel had geloofd, wanneer een ander mij dit zou vertellen. Niet zozeer om mij, maar men kon de geboren Christus in m’n ziel niet meer verdragen. Kijk lezer, zulke sluwe streken zou een kind Gods niet uithalen, of hij wordt er van Gods wege door bezocht, en komt er over in de schuld. Dat is kennelijk bij die ouderling helaas nooit gebeurd, want ik heb hem nooit meer gezien. Want, wanneer het dan bij vernieuwing weer vlak mag zijn tussen God en zijn ziel, dan kan het niet uitblijven of dat hij het ook goed wil maken met z’n naaste broeder. Zei niet Zacheus tegen de Heere Jezus, nadat heden die dag in zijn huis de zaligheid in Christus geschied was : *“Zie, de helft van mijn goederen, Heere, geef ik den armen; en indien ik iemand iets door bedrog onttreemd heb, dat geef ik vierdubbel weder, Lukas 19:8.”*

Kijk lezer, zie daar nu een zuiver kenmerk van het ware zaligmakende geloof. Later kreeg ik nog een mail van deze ouderling, dat hij het niet kon begrijpen waarom ik nooit meer iets van me liet horen. Ja lezer, ben je dan met blindheid geslagen of niet? Heeft God dan de leidsels geheel losgelaten of niet...?? Ziende blind, en horende doof, en opmerkende niet opmerken. Zie ook daar de kenmerken van een narcistische verblinde huichelaar op het erf der kerk. Dit soort dingen moet een mens echt persoonlijk mee gemaakt hebben, wil hij geloven dat deze dingen bestaan en geregeld voorkomen op het erf der kerk, geliefde lezer.

Tenslotte nog enkele dingen over een religieuze goeroe die ik op een zeer wonderlijke wijze in mijn leven, na m’n bekering op m’n 37^e levensjaar, heb ontmoet. Deze man was een Jan Schrijfgraag, en daarmee werkelijk een charmeur in zijn schrijven. In sommige dingen is hij, met enige anderen, mij zelfs van geestelijke dienst geweest. Deze man sprak werkelijk de talen der engelen, en kon ook bidden als een lijster. Totdat ik hem doorkreeg waar het hem om te doen was, en hem op grond van Gods Woord begon te bestraffen aangaande zijn verdorven boze werken. Toen was het ineens niet meer, de rechtvaardige sla mij, en hetzij olie op m’n hoofd. Nee integendeel, toen berstte er een giftige spugende cobra uit zijn binnenste ingewanden. Ook deze man was zeer begaafd in het schrijven, en had een diepe kennis en inzicht in het Woord Gods, maar zijn werken deugden niet. Ik kon dat niet begrijpen, en nog minder verteren, m’n geliefde lezer. Hij bleef mij maar blijven schrijven dat God in Christus hem zo nabij was. Ik begon er zelfs van te huiveren.

Kijk lezer, wanneer de Geest van Christus in de raderen mag zijn, dan zijn we een vloerkleedje voor een ander. Want, de liefde doet zijn naaste geen kwaad, Rom. 13:10. Maar deze man deed niet anders dan kwaad, onder de deksel van schijnheilige vroomheid en godzaligheid. In eerste instantie dacht ik dat deze man een kind Gods was. Ook ik liet me een poosje door hem inpalmen vanwege de kostelijke tale Kanaans die hij sprak, en de gave der profetie die hij mocht hebben. Zijn spreken en schrijven kwam menigmaal zalvend op mij over. In beginsel wist ik nooit dat dit mogelijk was, totdat ik in het boekje van Meade begon te lezen over hoe anderen met hun gaven, begenadigden menigmaal van dienst kunnen zijn. Heeft dan ook Judas anderen het Evangelie niet zuiver verkondigt...?? Ook Judas had met zijn vele gaven een parel in zijn hoofd, maar echter zijn buik vol addervergif. De Geest van Christus was op hem, en in Zijn kracht wierp hij zelfs de duivelen uit, maar niet wonende in Judas. Kijk lezer, en dat bleek uit zijn verraderlijke daad. Zo ook bij deze man. Ook hij had werkelijk een parel in zijn hoofd. Toch was hij op vele punten een geestdrijver, waarbij ik opmerkte dat velen niet meer naar zijn woorden luisterden, maar onder de invloed gekomen waren van het geweld waarmee hij deze woorden uitsprak. Luisteren naar een stem, in plaats van naar de woorden. Lees hier in Mattheus 23 : *“Toen sprak Jezus tot de scharen en tot Zijn discipelen, zeggende: De Schriftgeleerden en de Farizeen zijn gezeten op de stoel van Mozes; Daarom, al wat zij u zeggen, dat gij houden zult, houdt dat en doet het; maar doet niet naar hun werken; want zij zeggen het, en doen het niet. Want zij binden lasten, die zwaar zijn en kwalijk om te dragen, en leggen ze op de schouderen der mensen; maar zij willen die met hun vinger niet verroeren. En al hun werken doen zij, om van de mensen gezien te worden; want zij maken hun gedenkcedels breed, en maken de zomen van hun klederen groot. En zij beminnen de vooraanzitting in de maaltijden, en de voorgestoelten in de synagogen;”*

Een religieuze goeroe, en een voornaam Schriftgeleerde, die zichzelf een profeet noemde, en er ook niet van schuwde zijn onderwijs met het onderwijs van onze oudvaders te vergelijken. *“Ze zullen weten, dat er een profeet in hen midden is geweest”*, heeft hij me weleens gezegd. Hij was gelijk een Gamaliel, dewelke een voornaam leraar der wet was, die ook nog een wijzig ontzag had voor het woord der apostelen, maar toen hun ruggen open werden geseld, draaide Gamaliel zijn hoofd even om, en deed niets om dit te willen verhinderen, Hand. 5:34-41. Ik heb me van hem zelfs laten vertellen, van iemand die het kan weten, dat deze man zo weg was van de vele boekjes die hij geschreven had, dat hij op een dag in zijn huis al z'n schilderijen van de muur afhaalde, en de ingelijste voorkanten van z'n boekjes daarvoor in de plaats aan de muren hing. Zo kon hij zich dagelijks verlustigen in zijn eigen werk. Maar zoals in het artikel hierboven omschreven, aangaande het ziektebeeld van een kwaadaardige narcist, begon ik bij hem ook veel van deze dingen op te merken. Wanneer hij tegengas kreeg, begon hij te dreigen. Hoevele malen dreigde hij me met deze woorden, dat de Heere hem beloofd had, die tegen hem zouden strijden, zekerlijk zouden vergaan. Ik kan de keren niet meer tellen, maar toch ben ik er nog steeds. Ook schepte hij weleens op hoe God het voor hem opgenomen had, en hij een dag later een van z'n vijanden in het kanaal had zien drijven. Ook pochte hij menigmaal dat hij zij zoveel liefde voor de Waarheid mocht hebben, dat anderen hem om die Waarheid gerust een pistool op zijn borst mochten zetten. Ik begon hier tenslotte van te walgen, geliefde lezer. Hoe anders was het de discipelen van de Heere Jezus vergaan, toen Christus hen zei, dat een van hen Hem die nacht zou verraden. *“Ben ik het, Heere...?”* Hoe anders had ik het uit de mond van een echt kind Gods vernomen, toen hij er zo kinderlijk klein onder werd, en niet anders kon dan wenen, toen God de dieven van zijn boekenauto in het kanaal had laten rijden, waarna ze verdronken. Toch vreesde ik deze man bij tijden, en durfde hem daardoor niet altijd alles aan te zeggen. Tot op zekere dag, dat dit in m'n leven een onhoudbare nood begon te worden, en ik dit ook kenbaar mocht maken voor Gods heilig en alwetend aangezicht, roepende: *“Lieve Heere, wie is toch deze man. Hij zegt dat hij u vreest, maar z'n werken getuigen van het omgekeerde, hoe kan dat toch.....?”* Ik smeekte den Heere of Hij me in Zijn Woord aan zou willen wijzen wie deze man toch wel mocht wezen. Waarop ik van m'n knieën opstond, en de Bijbel opensloeg bij Ezechiël 2 over de roeping van Ezechiël, en ik daar begon te lezen : *“En deze kinderen zijn hard van aangezicht, en stijf van hart; Ik zend u tot hen, en gij zult tot hen zeggen: Zo zegt de Heere HEERE! En zij, hetzij dat zij het horen zullen, of hetzij dat zij het laten zullen (want zij zijn een wederspanning huis), zo zullen zij weten, dat een profeet in hen midden is geweest is.*

En gij, mensenkind! vrees niet voor hen, en vrees niet voor hun woorden, hoewel wederwilligen en doornen bij u zijn, en gij bij scorpioenen woont; vrees voor hun woorden niet, en ontzet u niet voor hun aangezicht, want zij zijn een wederspanning huis. Maar gij zult Mijn woorden tot hen spreken, hetzij dat zij horen zullen, of hetzij dat zij het laten zullen; want zij zijn wederspanning, Ezechiël 2:4-7."

Met de volgende kanttekeningen :

doornen bij u zijn

Versta, mensen, die steken en kwaad doen met woorden of werken.

scorpioenen woont

Anders: distelen. Versta, zeer listige en schadelijke lieden, die het verderfelijk venijn hunner boosheid behendiglijk weten uit te schieten.

wederspanning

Hebreeuws, wederspanning; alzo Spreuk. 17:11, en hier in Ezech. 2:8. Vergelijk Job 24:20, en Job 35:13.

Geliefde lezer, een klaarder antwoord kon ik van de Heere werkelijk niet ontvangen. Want, hoe strookten de woorden van deze teksten, met kanttekeningen, op de persoon van deze kwaadaardige narcistische huichelaar. Mijn vrees voor hem viel als een juk van me af, en ik begon hem te bestraffen, door hem keer op keer de woorden Gods aan te zeggen, vers 7. Maar hij wenste niet te horen, en bleek een wederspanning huis. Eerst dacht ik dat het zijn verdorven vlees betrof, maar later bleek toch anders. Deze man was werkelijk ziek van achterdocht, en dacht altijd dat anderen hem kwaad wilden doen door bepaalde complotten tegen hem te smeden. De vragenmails die hij aan zichzelf schreef ter beantwoording, en hij anderen liet lezen, waren ten slotte ook niet meer te tellen. Slechts tot zelfrechtvaardiging, en om te pronken met zijn zgn. diepe inzichten en vermetele kennis.

Omdat ik hier nog nooit tegenaan gelopen was, was dit voor mij best een heftige persoonlijke ervaring. Omdat ik wist dat hij anderen met zijn bedreigingen in een geestelijke klem hield, kon en wenste ik hem niet los te laten, alvorens ik ervan verzekerd was, dat die anderen verlost waren uit de banden van zijn heerschappij. Geliefde lezer, zulke dingen moet je mee hebben gemaakt, anders geloof je het niet. De Heere is mijn Getuige dat ik de waarheid schrijf. Niet tot zelfbedoeling, maar om anderen voor deze gevaren te willen behoeden. Een vriend van me, was hem ten laatste nog op wezen zoeken, tot een laatste poging ter verzoening. Ook dat bezoek verliep niet zoals hij gehoopt had. Het lag allemaal aan anderen, maar nooit aan hem. Toen m'n vriend hiervan terug kwam, werd hij door deze man tenslotte ook nog uitgemaakt voor een padvinder die hem tijdens z'n bezoek bespioneerde had. Deze man was werkelijk een gestoorde paranoïde narcist, met een leugenachtige diabolusgeest. Maar, ik hield hem ten laatste gedurig de spiegel voor. Ik smeed hem zijn eigen woorden van vergif regelrecht terug in zijn gezicht. Toen hij tenslotte niets meer wist te zeggen, en zag dat hij geen enkele invloed meer op me had, verbrak hij het contact. Maar, ik mocht weten dat die anderen uit zijn geestdrijversarmen verlost waren geworden. Enige tijd later kreeg ik nog een paar hate- en kritiekmails betreffende m'n website, die hij me schreef, echter onder een andere naam. Omdat ik niet vermoedde dat deze man het weer was, ging ik hier geestelijk weer een paar dagen echt gebukt onder. Wat een dodelijk venijn zat er toch in zijn vele geschrijf. Toen een vriend me na enige dagen vroeg hoe het met me ging, zei ik hem wat me overkomen was. Hij vroeg me of hij die mails eens mocht lezen. Ik mailde ze hem door. Waarop m'n vriend me zei: "is deze man jou nu weer onder andere naam aan het bevechten, dan...?" Ja lezer, hij had hem herkend vanuit zijn schrijfstijl en woordgebruik. Weer viel er een last van me af. Moet u voorstellen, zo iets verzin je toch niet....?? Maar deze narcistische huichelaar dus wel! Ik was even verontwaardigd, maar moest er later innerlijk om grinniken. Ik dacht: "jongen, wat ben je toch een ziekelijke patiënt. Zoek toch hulp, of laat je ergens opnemen." Ik kreeg zelfs een weinig medelijden met hem, geliefde lezer.

We gaan eindigen. Ik heb u langs deze weg enige van mijn persoonlijke ervaringen willen vertellen. Deze dingen heb ik persoonlijk nooit opgezocht. Nee, ze zijn op m'n weg gebracht. Tot lering, tot waarschuwing, tot nader onderwijs, en wellicht tot een zekere loutering en beproeving.

Geliefde lezer, wees bij deze gewaarschuwd voor dit soort huichelarij! Verkijk u niet teveel op de vele gaven van sommige personen, gelijk ik somtijden helaas heb gedaan, maar probeer temeer God in Christus in hun zielen te bespeuren.

“Want een iegelijk, die kwaad doet, haat het licht, en komt tot het licht niet, opdat zijn werken niet bestraft worden. Maar die de waarheid doet, komt tot het licht, opdat zijn werken openbaar worden, dat zij in God gedaan zijn, Joh. 3:20-21.” Een gram zaligmakende genade is immers meer dan duizend pond gaven. Gods volk op z'n slechtst, is beter dan een narcistische huichelaar op zijn allerbest...!! Gaven zijn er voor anderen, maar de geschonken genade is persoonlijk en verduurt de eeuwigheid. Iemand kan z'n licht als een kaars voor anderen laten schijnen, maar als het licht is zonder genade, gaat het bij diens sterven uiteindelijk toch uit in de stanklucht van een dovende kaars. Ik heb het beeld van deze ziekte en gedragstoornis willen projecteren op het erf der kerk, alwaar op godsdienstig terrein zo ontzaggelijk veel misleiding te koop is. De namen heb ik expres niet genoemd. Ik hoop dat u door het herkennen van de kenmerken van dit ziektebeeld, zelf de toepassing kan maken. Wanneer u me zult vragen: ‘was het die of die persoon...?’ Dan zal ik u zeggen: *“Waar staat zijn naam dan vermeld?”* Opmerken in deze is daarom vele malen beter dan het vette der rammen.

“Maar wacht u van de valse profeten, dewelke in schaapsklederen tot u komen, maar van binnen zijn zij grijpende wolven. Aan hun vruchten zult gij hen kennen. Leest men ook een druif van doornen, of vijgen van distelen? Alzo een ieder goede boom brengt voort goede vruchten, en een kwade boom brengt voort kwade vruchten. Een goede boom kan geen kwade vruchten voortbrengen, noch een kwade boom goede vruchten voortbrengen. Een ieder boom, die geen goede vrucht voortbrengt, wordt uitgehouwen en in het vuur geworpen. Zo zult gij dan dezelve aan hun vruchten kennen. Niet een iegelijk, die tot Mij zegt: Heere, Heere! zal ingaan in het Koninkrijk der hemelen, maar die daar doet den wil Mijns Vaders, Die in de hemelen is. Velen zullen te dien dage tot Mij zeggen: Heere, Heere! hebben wij niet in Uw Naam geprofeteerd, en in Uw Naam duivelen uitgeworpen, en in Uw Naam vele krachten gedaan? En dan zal Ik hun openlijk aanzeggen: Ik heb u nooit gekend; gaat weg van Mij, gij, die de ongerechtigheid werkt! Matth. 7:15-23.”

D.J. Kleen